1/ Μιχάρις = Πρόεδρος

Δημοκρατία — είναι Κοινωνικό Ευρωπαϊκό. — Δημοκρατία = Ιπποδαμία θέτει μπροστά τη γλυκυτάτη της Εκκλησίας και στο πρόγραμμα και εγκριθείσες προφορικώς από τους παρευρισκομένους, Επιδοκιμασία τρόπον τινά της Ιπποδάμειας. Όχι με ενιαία εκφορά. Η κάθε ενορία έστειλε κι από ένα, ο κάθε παραγ. (Κοινοκία). Διοικούσε, δίκαζε, διόριζε τους Εφόρους, τους χρεοφύλακα, τον επίτροπο της Εκκλησίας (και τον ένανε), τον καθηγητάκη κλπ. Επέβαλλε διάφορα τέλη. Μαζί στους καταδικασθέντες (στους ιπποτεύοντας στις διάφορες παραβάσεις) και εξαιρέσεις εξαιρέσεις τιμώρησε σε φυλακίσεις. Οδηγούν στις παραβάσεις της Δημοκρατίας. Αν το εποφούσε κανείς, δίνει ιδιαίτερα τιμή κοινωνικά περιφρόνησε. Οι παραβάσεις της Δημοκρατίας επιστεύοντο και ιχνηλάτο από τη Μητρόπολη. Χρησιμοποίησε κανείς τη Δημοκρατία και προσέφυγε στα ποινικά δικαστήρια φυλακή τη κοινωνική περιφρόνεση.

Πρόκριτοι: Είναι οι Δημοκράτες; — Οι γνωστοί του τόπου. Δια κακόφημης μορφής νουνέχτες ανθρώπων, καθεστωτικοί στη ζωή σύγκλιση, σεβασμό και κοινή αποδοχή.

Αγωγιάτες: Αγωγιάτες ανθρώπων --- πυρήνα δικτυώνης ή αδαμάντινης εξαιρέσεων γενικά της κοινωνίας καθεστώτων.

Μύθοι: Ευρωπαϊκά μαζί πάνω φυσιογνωμικό θεμελιωμένο — ράβδοι ανεκφράστοι σε δέσμη = καθεστώς δυνάμεις

Η Αγωγιάτη, σαν φυσιογνωμικό φαινόμενο, γίνεται θεμελιώδης της καθαρής ζωής, αναπόφευκτα επικίνδυνη και στην κοινωνική ζωή.

Αγωγιατοκρατία: Επικρατεί στις δοκιμασίες των ήθων. Ηθική συμπεριφορά. Εμπιστεύθηκαν προς τον πάγκαιρο από το τέλος μήνυσε το κακό έργο και σε μένα. Θεμελιώ λία. Γενικά ηθική. «Κοινωνική πρόνοια» (ανομία και «Κοινωνική πρόνοια» (Κρατικός). — Τα 190 αιώνα στην Ευρώπη και από το 1910 και εδώ και στην Ελλάδα (ν. 281/1914/ Εφαρμόζεται

2/ Μία ἀσυγκοινωνία. Ἀπέναντι καὶ ἀκολουθεῖ ὁ θεσμὸς τῶν κοινοτικῶν ἀποφάσεων. — Πάντοτε ἡ ἔννοια τῆς συμπαραστάσεως τοῦ πάσχοντος, ἀτυχοῦντος, πληγέντος (π.χ. ἀπὸ σεισμούς, θεομηνίες, πυρκαϊές κλπ.).

Ὁ Ευρωπαϊκός θεσμός «τό ἀγγλέγγυον» Συνιστᾶ κοινοτικοὺς πρόνοιες, ὅπου οἱ δυνάμεις συνεκτιμοῦν διὰ τὴν ἀνακούφιση τῶν ἀδυνάτων, π.χ., διὰ τὴν καταβολὴ φόρων ἢ εἰσφορῶν πρὸς ἀντιμετώπιση οἰκονομικῶν ἀναγκῶν — Αἱ «ἀγγαρεῖαι» ἢ ἀποκλεισμοὶ ἀγγλεγγύων τῶν ἀτόμων πρὸς τὸ κράτος ἢ ἄλλους ὀργανισμοὺς, κοινωνίας κλπ. — Πάντοτε ὑπάρχει ἡ ἔννοια τῆς θυσίας, ἔστω καὶ ἂν αὐτὴ γίνεται διὰ τὸ γενικὸ καλὸ, πέραν τῆς ἠθικῆς ἐννοίας (ἐγκαρτερία).

Δ. Α. Πετρόπουλος

1) Μὲ τὸ εἰσερχόμενο συνοχαλεία «εἰσέρχεται» σὲ χωριὰ τῆς Ἀκαρνανίας, ἐξαφανίζονται μόλις δύο καὶ παραμένουν ἕως ἴσου τὸν καρπό (ἀρχὰ εἶναι μόνο δύο, ἡ συνοχαλεία ἀφοῦ τὴ συνεκφορά ἀπὸ ἕνα βόδι καὶ μοιράζεται ὁ καρπός). Τὶς τῶν χωριῶν ἀρχὲς δίνεται κάτι παραπάνω «χωρομάτικο» — Στὴν Κρήτη «εἰσέρχεται» δεν.

2) + Κάνει ὁ παλαιός (Ἑλλάς) = Κανὶ ἐφαλεία σπὸ ἀρχαῖος καὶ ἀναλογίαν — ἀνεκάμπτος (χώρα) — «Κοιὰ ἀλλοφρες) καὶ ἀγρότ = ἀρχαιοπρεπὲς ἀπὸ λαὸ οἱ κοιτάνες.

3) Μονόβαβες (Ἤπειρος) Βαβικό (Εὐρώπη) — «χαΐδα» (πόνος) — «Ἡ Εὐρώπη ἔχει ὅλα καὶ ἡ ἀνατολικὴ ἐφαλεία πρὸς ἐπιστήμη κανεὶ σκοπεύει. π.χ. ἠλεκτρονικὴ μπαν κλπ.

4) + Θρακικὴ ἐφαλεία σὲ μικρασιάτικη ἤπειρο μὲ ἀμπελοφορολόγι καὶ τὴ διαλεκτάδαν (ἀνάμεσα καὶ ἡ χαρακτηρικὴ τάση διαφορὰ πρὸς ρίζαν) — Ἐπὶ ρίζαρο σπιτιῶν (ἐξ αἰτίας ἐκτάκτα πρεσβευτικὰ) — ἀνέσκυψη πρωταρίων. — ποιητέρια διαφόρων ἐφαλειῶν (θυμοῦμαι μὲ διαλεκτάδαν μαζί).

5) +

6/4

Θρησκευτική εορταστικότητα (π.χ. χόρεψε) για τη σωτηρία της ψυχής σ. Κάνει πολύ τόσο ο ιερέας ή ο δεσπότης (πρακτικό σεντόνι) — Και για τη σωστικόν πυρήνα για χάρη νοικοκυριά, που έχουν τα πόρτα τους (ζώνη και κυριακάκι ο καθένας)

Τα έθιμα κατά ωφελεία

~~Αγάπη για εκκλησία, σχολεία, δάσεις κλπ πρόκειται~~ από τον ιερέα ή δεσπότη. — Ευμηνία για τον από κάτω έναρξη του διαφόρου εορτασμού για τον εξαναγκασμό της τάξης.

Όρκοι:

— Εφαρμά, αφαρμά, γενικά — αφορά Ανδρόνικο, αφορά πόντο ή μάνα, θεμελιώνει και πολύ ανόκρυφα κινδύνου, συγκέντρωση σε σπό χωράει τον κινδυνεύοντας. — Σέβαλεν Δημοκρατία — καθεδική πόρτα.

παρακαλά ή παρακάρα Αίτηση

Αγάπη:

— Επιβεβαίωση υπόχρεωτικής εορτασίας (από το Λεξικό ἀγγαρος = ἀχθοφόρος)

7/ α Όλοι είναι νεκροί, είναι εύφορα Θεού. — Οι νεκροί λείπουν τον πόνο. — Ο θάνατος τα νεκρός εύφορον — Μι τα νεκρός εύφαιν νά νόστιμον ἔν — Πάτοτον φάτιον με φάτιον και βύσσον. — «ἀφήσαν τα βάρη βαλάβετε» — «ἡ ἰσχύς ἐν τῇ ἑνώσει».

8/ Τα ποδιά δίνουν από τα κέρατα, τον ἄνθρωπο απ' τον γόρο. — ἀφα ἀν ἐκεῖν ἔτρεφε ἔτρεφε δημοσιόνομον κίρια εἶναι — pacta sunt servanda — Ευμηνία και νόμος. — η αίμβαλεν δεσμός ἱερός.

9/ Τοῦ κακοκαιρεῖ τὸ διάβα κοπριά 'ναι σὰν χωράφι —
πολύ τῆς ἀρετῆς τὸ ἔχει, ἡ τοῦ δεκάτου παροικία (μεσαίων) —
τὸ μικρὸ βιβλιοπωλεῖο κοντά τὸ γράφει — τ' ὀρφανό τ' ἀγόρι
τὰ μέσα σε γερά χτυπᾶ, ἀγγίζει τὰ κατοῦνα. —
Ὅλοι μονάχοι πέφτει, ποτὲ νὰ δοῦν φεγγάρι —
τὰ φέρα χέρια ὁ ἀνάπηρος, μὲ τὴν καρδιὰ σου κλάψε (Κύπρος)
= Ἐπὶ ἀρχαία Ἑλλάδα ἀθάνατη τῆς δόξας —

10/ Ἐπὶ Περικλέους εἶχε ἐπιδοθεῖ ἡ συνοχή καὶ ἀγωνοθετεῖται
Τὸ κριτήριο τῆς εὐτυχίας τῆς ζωῆς ἀπὸ καὶ τὸ ἄτομο
κοινωνικὸ ἀγωνιῶν μὲ χώρο ἐθνικὸ συνεχόμενον
ἀπὸ τὴν πόλεν τῶν πολιτῶν. Πάντα κυριαρχεῖ τὸ κοι-
νωνικὸ στοιχεῖο. Ἡ ἀξιόμαχη συνοχὴ τῶν οἰκονομικὰ ἰσχυ-
ρῶν συνδιάζεται μὲ τὴν ἠθικὴ καὶ τὴν κοινωνικὴ τάξη.
Ἐποχὴ γνωστὴ καὶ σὰν ἀρχαία ἐποχή. Ὁ Ἐς. Βωμέρος
δικαιολογώντας τὴν βαθύτερη ψυχολογικὴ ἐπιβάρυνση τῶν
ἡρώων διεκίνησε, ὅτι σὲ αὐτὰ τοὺς ἡγεμόνες εἶναι
τὸ ἀναφαίρετο τῆς παροικίας τους.

Γαν. Παπαδόπουλος: 1/ Ἡ μάχη Α.Α. Παπανδρέου, ἀπὸ τὴν ἐπιστρο-
φὴ κοινοβουλευτικῆς καθεστῶτος Τ.Α. Μέγα, γιὰ τὰ
ἀθῆρα συνοχῆς ἀλεξιπραγία καὶ ἀνεξαρτησία τοῦ ἐθνικοῦ λαοῦ,
ὅλων ἡγέτες τοῦ ἐθνικοῦ λαοῦ, περιλαμβάνει μορφὲς συνοχῆς
φωνὴ τοῦ ἐθνικοῦ φωτὸς καὶ τρόπους ἐκδηλώσεως κοι-
νὰ ἡγέτες τῆς ἀρχαϊκῆς ἀναφορὰ σὲ
νικῆς ἀγωνίας ἢ ἐγκαρδιότητας. Ἡ συνοχὴ ἀνάγκη, π.χ.,
μὲ τὴν προσφορὰ φωτὸς (Βοδίτσα) τὴν κοινὴ κλασικὴ ἀρετὴ
καὶ τὴν μορφὴ τοῦ κόσμου κοι. Ἡ συνοχὴ ἐμφανίζεται
σὰν συνεκτικὴ ἐφαλεία μάτιον. Ἐς τὸ τὸ ἀγωνοθετεῖται
κυριαρχεῖ τὸ πολιτικὸ στοιχεῖο ἢ ἀξιόλογοι ἡ χριστιανικὴ ἀντίφαση
γιὰ τὴ συνοχὴ τῆς ζωῆς. Ἡ ἀγωνοθετεῖται ἀνάγκη σπου-
δαιότητα καὶ χωρὶς τὸν ὅρο τοῦ ἀναγκαίου.

2/ Ἐς τὸ τὸν « ἀρχαϊκὸν » τοῦ πόνου, ἡ συνοχὴ
πάντοτε ἄγχος νόημα. Αὐτὴ δὲν εἶναι συμπαραστατικὴ. Δὲν

3/ Είναι εντελώς ξεχωριστή ξεφαλιά, που δείχνει στην επιτυχία κανείς εκείνος από τη δυστυχία της, δηλ. στην παραμικρή κρίση στη ζωή του. Δύο φίλοι διά τη δυστυχία κινδύνευε σε βάρος ρουσάτου ή οικογένειας, δηλ. στη Μάνα. Δύο έχει φιλανθρωπικό νόημα. Η εμπιστοσύνη τη ανθρώπου δύο επιφέρει από τη χριστιανική ανέγερση τη εντυπώσεις της ψυχής. Δύο, είναι αυθόρμητη εκδήλωση κοινωνικής αλληλεγγύης. Δύο έχει σαν βάση τη συνεχόμενα ήθη. — Είναι η «ξεφαλιά» ρομαντικά μελετημένη ενέργεια. Λογοπαίγνια ρουσεντόνιου, εμφανίζει τη τέχνη τη δεν τη με σύγχρονα. Κυρίαρχο σύμβολο στη «ξεφαλιά» είναι η ρουσικά παρουσία τη ξεφαρμένου (δεμένη, καλυμμένη). Στη ξεφαλιά δραδική, εμφανίζει. Είναι ξεφαλιά «δάνεια». ~~Τίνεται ανταποδοτικά~~ Είναι ρουσεμένα ~~ξεφαλιά~~ ανταποδοτικά. Τίνεται με ανταλλάγματα. Είναι έθιμο, που καταβιώνει στη πράξη από τη ανάγκη τη πράγματη και διευρύνεται τη εμπειρίες διά τη υπόρρυσεκόπτωτα του. Όσοι δαρί σύμφωνα στο χωράφι τη Α' και άμπελο στο χωράφι τη Β' κτλ. Χάσχει ξεχωριστές. Θα μεμονωμένα κάνει η Α στα χωράφια τη άλλη, τότε δε τη δίνει από τη ανεπιστρεπτί οικογένειες τους στο δικό του χωράφι τη εμπλεκόμενη υλικά. Η πορεία, ανεύ μια μέρα, νά αίνει μια βεβαιόδα, ανάλογα με τη αριθμό τη μελών διά τη «ξεφαλιάς».

4/ Η «ξεφαλιά» μακίνα — από τη ζώνη. Αυτή πάντα δίδεται. Φυτεύεται διά τη πατό χωράφι, π.χ., πάνω τα θεμέλια πάντα. Αυτά τη είναι στα χαμηλότερα μέρη αρμόζουν ενωμένα. Θα βρίσκονται φυτόπτερα, αρμόζουν αξιόπτερα. Αν τη κάθετα θεμέλια στη ίδια τη, η διάβασή τη παραμένει, είναι ορθογώνια. Είναι ένταξη ακλαδέμενη τη ξεφαλιάς. Δύο ύπαρξη άδικη αξία. Μόνον ειδικά διά τη οικονομικά λεχώ.

4/ Η δραδική ξεφαλιά είναι τυχαίο κοινωνικό φαινόμενο. Δημιουργεί πολιτισμένη ατμόσφαιρα. Κάνει ήθη τη δουλειά. Τη κάνει όχι ανθρωπιστικώτερη. Κάνει τη ανθρώπινη κοινωνικώτερη μέσα τη προσέγγιση η τη εκπαιδεύσεις. Τα αποτέλεσμα τη ανθρώπινη εκδηλώνεται φυσικώτερα

του άγγελου στα σύνορα του μόχλου.

5) Ο δεσμός είναι διαπολιτισμικός και μη των άντρα και γυναικών. Κάθε πρόσωπο έχει τη δική αγία. Η εξαλείφει τον εξαν' του, θεωρείται ίδιος, ανάνανα σαν εξαλείφει τον άγγελο. Ο καθένας προσφέρει, το κατά δύναμη. Η καταγωγή ~~[illegible]~~ εξισώνει τις τυχόν διαφορές ανάμεσα στο αόδ[illegible] του ενός ή του άλλου. Δεν υπάρχει ακριβώς μυστικό γάμου. Μπορεί στο χωριό του Α ή «αγάπη» να δοκιμάσει ξεκίνημα πριν από ό,τι στο χωριό του Β. Το τελικό αποτέλεσμα έχει σημασία.

6) Και από τη φύση της εξαλείφει εκφράσεις υπαρκτά «αγάπ[illegible]» π.χ., στη καταγωγή του πλησίον καρού. Χρειάζονται πολλά πρ[illegible] χτεία, βάζοντα τις διάφορες υπόκωφες ή πλήθη. Οι άντρες ανάμεσα «τα λόγια». Θεωρούνται ανάμεσα τα «γυναίκια» γυναίκες φυσικά τα φυσικά κλπ. Εδώ αναφαρμοφίνη γυναίκες φυσικά τα φυσικά κλπ. Εδώ αναφαρμοφίνη «αγάπη» πάντα ιδιαίτερη θέση.

7) Υπάρχει και η «ξένη αγάπη». Η νόθα έννοια της. Π.χ., η αγάπη, που είναι αναρχαλεστική παραδοσιακή εξαλείφει. Υπάρχει επίσης η ακολουθεί χαρισματική «αγάπη», π.χ., γι[illegible] των εκκλησιών, για τη χίρα κλπ. Εξαιρετικά και τη γενιά[illegible] «αγάπη», π.χ., η εκπληρωτής φύσεις της ζήλης από τις διάφορες κατηγορίες.

8) Η «αγάπη» δεν καταφέρει τη διαφορά. Δεν καθιστά κα[illegible] τον καρό. Καταγωγικά μόνο τη εξαλείφει. Από αρχικά τη κα[illegible] παραδοσιακή. Ο κατάφορα εξαιρετικά να έχει τη ~~[illegible]~~ της πα[illegible] φυσικά στη τη επιβάλλει ή φρονίδα, που επιβάλλει. Αποτελ[illegible] ή «αγάπη» θεωρό, πού, πέρα από όλα τα άλλα αποτελεσμα[illegible] εξισώνει τα άτομα σαν καταγωγή, σαν ιδιαίτερο πρόσωπο κα[illegible] τους, χωρίς να εκμηδενίζει τη προσωπικότητά τους. Δίνει ιδ[illegible] εκφράζει σαν έννοια τη καταγωγή αλλαγή αγαπάνουν τα[illegible] νόμιμα τη. Αποτελεί διακόσμηση τη παραδοσιακή φυσικά πού τα[illegible] συμφωνεί ανθρώπους για αγωνιστείτε αυτό τη ίδιο σαν κα[illegible] σταγόνα ~~[illegible]~~ έννοια ή αχτί, πού καταγράφει σε γαίαια τη φυσικά φυσικά ή τη καταγωγή λάθη.

Ήταν η «αξιωματική» και μια απόδειξη της αρχαίας ελληνικής
ανεξιαστίας, δεν ήξερε πολλά σε νόμους ανεξαρτήτου. Δεν ενδι-
φέρεται τρόπος της ζωής σ' όχι η ζωή τρόπος του νόμου, αλλά
θέση με τη ρωμαϊκή ανεξιαστία, που ακολούθησε τα ανθρώπινα
εφαρμόζουν. Από τη «αξιωματική» διαφάνεια δεν γαν-
δεύει ίδιες σ' ανεξιαστίες, αναπτυκτικές συγχρόνως ίδιες σ' ανε-
σίες για τον σοβαρόνο σαν σύστημα για τη κοινωνική
οικονομική βεβαίωση του γένους. Η ρωμαϊκή χαρά με τη φυσι-
κή τη διαφέρει σαν νίκη, σαν διακίνηση, σαν δόξα.

Τούτους, τούτους τα σχεδία σε πάνω μι τη αξιωματική
σε πάνω μι τη αξιωματική, γιά κι εγώ κι Αναστασία
Τούτους, τούτους τα σχεδία, ως ένιωθαν σαν δικιά τους

Κι όταν η δικιά γίνει γένος με τη κοινή νικοκύρεψη
της εξαιρέσεως, θα δεχθεί νόμο της ρωμαϊκής φιλοσοφίας
μπορεί να εκφραστεί τη σταθερή προσφορά, η μόνη
τώρα πάει να καθιερωθεί σαν εβδομάδα του 5 ημερών
εξαιρέσεως.

Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη, Παρασκευή δικαίου
τη εδόθεν δύο τούρτα, τη κρυφή γιορτή.
Πάνω σε κάποιες γίνει ο δικός τους τρόπος να ανακα-
τεύεται με τη διακίνηση:
Τη εδόθεν η η κρυφή τραγούδι η χορεύω